

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/12/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010035
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4412010035.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného U. B. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/96/2012, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 16.01.2013 takto

rozhodol:

Obžalovaný U. B., narodený XX.XX.XXXX X. O. K.,
trvale bytom O. K., P. V. Č.. XXXX/X,

je vinný, že

dňa 29.11.2009, v čase o 01:00 hod. pri vchode do barového podniku Hollywood na námestí Széchényiho v Nových Zámkoch najskôr slovne urážkami a potom i fyzicky napadol poškodeného U. M. tým spôsobom, že ho vytláčal z priestorov podniku, následne ho pred barom opakovane udieral a nohami kopal do tela, vyhrážajúc sa mu súčasne zabitím, kedy sa k obžalovanému pridal aj už odsúdený E. X., ktorý taktiež začal poškodeného udierať a kopať do tela, po tomto obžalovaný vyskočil na kapotu a strechu motorového vozidla značky Hummer H3 evidenčného čísla O. XXX Y., užívanom poškodeným, začal na ňom skákať, čím ho poškodil a kopol do jeho čelného skla, vyhrážajúc sa pritom poškodenému zabitím, následne obžalovaný z vozidla zoskočil a poškodenému vyrazil z ruky mobilný telefón, ktorým chcel privolať políciu a opäť spoločne s odsúdeným E. X. pokračovali vo fyzickom útoku na poškodeného údermi a kopaním až do momentu, keď poškodený použil svoju legálne držanú strelnú zbraň a obžalovaného a odsúdeného E. X. postrelil, pričom obžalovaný vo verbálnych vyhrážkach voči poškodenému pokračoval aj v prítomnosti hliadky polície v priestoroch FNsP Nové Zámky, kam boli obaja následne prevezení na ošetrovanie, keď sa poškodenému vyhrážal zabitím a hodil smerom k nemu svoj mobilný telefón,

čím obžalovaný spôsobil vlastníkovi uvedeného vozidla L. F., O.. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., P. E. Č.. XXXX/X škodu na vozidle v podobe praskliny čelného skla, poškodenia kapoty, masky, strechy a strešného okna v celkovej výške 3.080,35 Eur a obžalovaný spoločne s odsúdeným E. X. spôsobili poškodenému U. M. zranenie, a to: pohmoždenie a odreniny na tvári, na pravom lakti a predlaktí a na prstoch pravej ruky s dobou liečenia do 7 dní,

t e d a

- spoločným konaním s odsúdeným E. X. sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 245 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa ukladá obžalovanému U. B. povinnosť nahradiť poškodenú právnickej osobe Kooperatíva poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova č. 4, IČO: 00585441 škodu vo výške 2.914,38 Eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená právnická osoba Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Bratislava, Mamateyova č. 17, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 1Pv 96/2010 dňa 19.01.2012 obžalobu na obvineného U. B. pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a na obvineného E. X. pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.11.2009, v čase o 01:00 hod. pre barovým podnikom Hollywood, na námestí Szécsghényiho v Nových Zámkach, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení, obvinený U. B. fyzicky napadol U. M. tým spôsobom, že ho opakovane udieral a nohami kopal do tela, následne sa ku nemu pridala aj obvinená E. X., ktorý taktiež začal poškodeného U. M. udierať a kopať do tela, po tomto obvinený U. B. vyskočil na kapotu a strechu motorového vozidla značky Hummer H3 evidenčného čísla O. XXX Y., ktorého držiteľom je poškodený U. M. a vlastníkom L. F. a po uvedenom vozidle začal skákať a pritom sa poškodenému Martinovi Kečkéšovi vyhrážal zabitím, následne keď poškodený chcel zavolať z mobilného telefónu na tiesňovú linku polície, tak obvinený U. B. z vozidla zoskočil a poškodenému vyrazil z ruky mobilný telefón, a opäť ho spoločne s obvineným E. X. udierali a kopali do tela, potom, aby poškodený zabránil ďalším útokom, použil svoju legálne držanú súkromnú zbraň revolver značky zbrojovka Brno typ ZHR 820 kal. 38 špeciál a postrelil obvinených Milana Hubinu a E. X. do ľavého stehna a po prevezení na ošetrovanie do FNsP Nové Zámky, sa ešte aj tu obvinený Milan Hubina vyhrážal poškodenému U. M. zabitím, čím obaja obvinení spôsobili poškodenému U. M. zranenie, a to: pohmoždenie a odreniny na tvári, na pravom lakti a predlaktí a na prstoch pravej ruky, s dobou liečenia do 7 dní, bez práceneschopnosti, obvinený U. B. spôsobil škodu na uvedenom motorovom vozidle značky Hummer H3, vo výške najmenej 2914,38 Eur a vzbudil u poškodeného U. M. obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/12/2012 z 24.01.2012, obvinenému E. X. doručeným dňa 06.02.2012 a právoplatným dňa 21.02.2012, bol obvinený E. X. uznaný vinným z uvedeného prečinu a podľa § 44 Trestného zákona bolo u neho upustené od uloženia ďalšieho trestu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov: E. X., P. C., U. P., M. I. V., P. I., Š. U., L. Š., P. P., U. V., L. X., Y. Z., E. M., L. F. R. Y. B. a oboznámením listinných dôkazov, pričom časť dôkazov súd zabezpečil na návrh strán z trestnej veci obžalovaného U. M., vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 2T/29/2012 pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, keďže i podľa názoru súdu tieto súvisia s prejednávanou vecou, neboli predložené súdu spoločne s obžalobou a pre náležité a úplné zistenie skutkového stavu veci bolo i podľa názoru súdu potrebné ich vykonať.

Obžalovaný U. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a najskôr vypovedal, že v predmetný večer v podniku oslavoval svoje meniny, okolo 01.00. hod. tam prišiel poškodený s priateľkou, neželal si, aby tam poškodený bol a preto ho slušne poprosil, aby odišiel, čo však poškodený odmietol, chytil sa dverí, preto mu chytil ruky a snažil sa ho odstrčiť, oplul ho a odstrčil. Obžalovaný ďalej vypovedal, že poškodenému fyzicky neublížil, povedal mu, že si to môžu medzi sebou vyjasniť slovne alebo ručne, poškodený ho opäť začal slovne urážať, obžalovaný ho odstrčil, potom mu pomociť auto na prednom ľavom kolese a poškodený začal strieľať. Obžalovaný poprel, že by poškodeného fyzicky napadol, rovnako poprel, že by poškodenému skákal po vozidle a toto poškodil, alebo sa mu vyhrážal zabitím, či už pred podnikom alebo v nemocnici, uviedol iba, že v nemocnici hodil po poškodenom telefón a povedal mu, aby si popakoval veci a odišiel z mesta preč. Vypovedal, že E. X. tam vôbec nevidel. Obžalovaný ďalej už na otázky najskôr odpovedal, že dôvodom streľby poškodeného naňho bol zrejme strach z neho, keď sa otočil od auta a pristúpil k poškodenému, aby si to vyjasnili, poškodený sa asi zľakol a potom vystrelil. Neskôr vypovedal, že keď sa otočil od auta poškodeného, začal k poškodenému pristupovať a on začal pristupovať k nemu, keď ale zbadal zbraň, začal ustupovať. Tiež vypovedal, že do stretu s poškodeným sa dostal iba vtedy, keď ho odstrčil pri dverách a potom ešte pred dverami a tiež si dal dole tričko, aby si ho neroztrhol, avšak sa navzájom neudreli. Obžalovaný tiež uviedol, že nevie vysvetliť, prečo už odsúdený E. X. v prípravnom konaní tvrdil, že jeho a poškodeného rozbraňoval, vypovedal ďalej, že žiadne zranenia na poškodenom nevidel v čase jeho príchodu do podniku, ani v nemocnici, tiež nevidel na vozidle poškodeného žiadne poškodenie v čase, keď naň močil.

Poškodený U. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s priateľkou prišli do podniku Hollywood, vozidlo Hummer zaparkoval pred vchodom, pričom ako vchádzal dnu, vybehol proti nemu obžalovaný, začal do neho sácať, nadávať mu, vytláčal ho von a preto sa chytil dverí rukou, obžalovaný ho však ťahal za vetrovku, preto pred ním začal ustupovať von pred vchod diskotéky, kde si obžalovaný dal dole tričko a hovoril mu poď, poď a potom do neho viackrát kopal a tiež sa 2 - 3 krát zahnal rukou na neho a vyhrážal sa mu zabitím. Poškodený uviedol, že v tom z davu na neho vybehol druhý útočník, ktorý do neho z rozbehu kopal a tiež ho ďalej kopal, potom ho ľudia odtiahli preč. Obžalovaný odchádzal preč smerom dovnútra diskotéky, zrazu sa však otočil a vyskočil na vozidlo poškodeného, na kapotu, kopal do čelného skla, skákal po streche a vyhrážal sa mu zabitím. Poškodený uviedol, že chcel zavolať políciu, obžalovaný mu ale vyrazil telefón z ruky a pokračoval v útoku a znovu pribehol aj druhý útočník a útočili na neho spolu, preto sa rozhodol použiť zbraň, pričom použil i varovný výstrel a keďže obaja nereagovali a naďalej ho obaja kopali, vystrelil najskôr do ľavého stehna obžalovaného B. a potom aj druhého útočníka. Poškodený tiež vypovedal, že po príchode polície bol odvezený na ošetrovanie do nemocnice, kde sa s obžalovaným stretol, tento ležal na posteli a keď ho zbadal, postavil sa, hodil do neho telefón a vykrikoval, že ho zabije.

Už odsúdený E. X. ako svedok na hlavnom pojednávaní využil svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku a k veci odmietol vypovedať z dôvodu, že bol v prejednáwanej veci sám obvineným a i právoplatne odsúdeným. Súd uvedené stanovisko svedka akceptoval, keďže tento by mohol svojou výpoveďou spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania sebe.

Svedok P. C. vypovedal, že videl vo dverách medzi sebou zakliešteného obžalovaného a poškodeného, obžalovaný poškodeného posielal preč, poškodený kládol odpor, držal sa dverí, obžalovaný ho vytlačil von pred podnik, kde sa hádali. Svedok vypovedal, že potom vyšiel aj on von, čo sa dialo vonku, ale nevidel až do momentu, ako obžalovaný postupoval k poškodenému a hovoril „čo je, čo bude“, obžalovaný sa približoval k poškodenému a spoza obžalovaného sa približoval druhý chalan Varga trochu z boku, pričom nevedel povedať, či tento chcel niečo zastaviť a potom padli výstrely. Svedok vypovedal, že mu situácia nepripadal taká, že by malo dôjsť k streľbe, že by niekto na niekoho útočil, i

keď obžalovaný vykrikoval. Svedok tiež vypovedal, že o poškodení vozidla poškodeného nemá žiadnu vedomosť.

Svedok U. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s obžalovaným rozprávali pri vestibule, keď prišiel poškodený s priateľkou, obžalovaný sa s ním začal rozprávať, ale nehádali sa, poškodený akoby obžalovaného volal von, vyšli pred podnik a tam sa začali hádať. Svedok uviedol, že ja on vyšiel pred podnik, pokiaľ on videl, k fyzickému kontaktu medzi nimi nedošlo, len sa medzi nimi predžila vzdialenosť ako na seba kričali, potom obžalovaný vytiahol zbraň a začal ňou mávať nad hlavou, preto si svedok chcel požičať telefón na natáčanie a medzitým sa podľa svedka obžalovaný a poškodený presunuli k rohu budovy, obžalovaný od poškodeného ustupoval a poškodený niekoľkokrát vystrelil, pričom mieril obžalovanému na hlavu a ako stlačil spúšť, strhol zbraň k zemi.

Súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď svedka z prípravného konania podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy rozdielne vypovedal, že obžalovaný a poškodený sa začali hádať už vo dverách a kedy neuvádzal, že poškodený mieril obžalovanému na hlavu.

Svedok zistené rozpory vysvetľoval tak, že skutočnosť, že poškodený strhával zbraň, hovoril aj policajtom, ale to nezaprotokolovali, pričom ho vypočúvali až po dvoch rokoch. Tiež uviedol, že žiadne vyhrážky nepočul, nevidel, že by obžalovaný skákal po aute a Romana Vargu vôbec neregistroval a tohto nepozná.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedka priateľku poškodeného M. V., ktorá vypovedala, že s poškodeným vchádzali do podniku, prvá vošla ona, za ňou nasledoval poškodený, ale hneď k nemu išiel obžalovaný, začal si vyzliekať tričko, vyhrážať sa slovami „roztrhám ťa“ slovami v podobnom zmysle a útočiť na poškodeného, ktorý pred ním cúval, presúvali sa na parkovisko. Svedkyňa vypovedala, že potom ako by to na chvíľu ustalo, keď obžalovaný vyskočil na auto poškodeného a začal ho demolovať, poškodený chcel volať políciu, ale obžalovaný mu vyrazil telefón z ruky a potom znovu začal na poškodeného útočiť, z davu sa vytrhol druhý útočník, s obžalovaným kopali a udierali poškodeného, potom počula streľbu a myslí si, že ju aj viedla.

Súd na návrh obhajcu prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy táto neuvádzala konkrétne vyhrážky zo strany obžalovaného a tiež vypovedala, že streľbu nevidela.

Svedkyňa zistené rozpory vysvetľovala tak, že stále hovorí pravdu, na polícii bola vypočúvaná hneď, dosiaľ nevedela, že v inej veci, vtedy si na niektoré veci nespomenula.

Svedok Peter Fiam na hlavnom pojednávaní uviedol, že si na udalosti spomína iba veľmi matne, že obžalovaný B. voľačo oslavoval, prišiel tam poškodený, obžalovaný ho posielal preč, avšak nevie prečo, nevie, či tam boli nejaké strkanice, vonku sa potom strieľalo a pomáhal nakladať obžalovaného do auta. Súd na návrh obhajcu prečítal výpoveď svedka z prípravného konania podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kde vypovedal, že obžalovaný s poškodeným sa začali sácať ešte medzi dverami, sácanie sa prenieslo von pred podnik, avšak svedok vyšiel von až vtedy, keď bol obžalovaný na zemi postrelený a pomáhal ho nakladať do auta. K tomu, čo sa udialo vonku, sa svedok nevedel vyjadriť.

Svedok sa k zisteným rozporom vyjadril, že veci sa udiali tak, ako vypovedal v prípravnom konaní a nič bližšie k tomu uviesť nevie.

Svedok U. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že do podniku prišiel poškodený, napľul obžalovanému do tváre, čo bolo ešte vonku pred podnikom, došlo k bitke medzi poškodeným a obžalovaným a bol tam tiež E. X., ktorý ich chcel asi rozdeliť. Uviedol tiež, celé sa to skončilo tak, že ich poškodený postrieľal. Na návrh obhajcu súd podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že si pamätá to, že poškodený oplul do tváre obžalovaného, začali sa sácať, ale kto prvý koho začal sácať a napádať nevedel povedať. E. X. ich chcel oddeliť a vtedy videl, ako poškodený vytiahol zbraň a E. X. sedel na zemi a hovoril, že bol postrelený.

Svedok na vysvetlenie rozporov vo svojich výpovediach uviedol, že veci sa udiali tak, ako vypovedal v prípravnom konaní, v čase incidentu bol pod vplyvom alkoholu. Uviedol ďalej, že nevidel nič ohľadne nejakého auta, medzi obžalovaným a poškodeným nešlo o bitku v pravom slova zmysle, že by sa kopali a udierali, skôr sa trzmovali a tiež nepočul žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného alebo poškodeného.

Svedok Š. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že žiadny incident medzi obžalovaným a poškodeným nevidel, pretože sedel pred podnikom v aute, z ktorého vystúpil až potom, čo zaregistroval vonku dav a

v tom momente začul streľbu, dovtedy nič podozrivé nepočul ani nevidel. Vozidlo poškodeného si všimol až vtedy, keď z vozidla vystúpil, pred tým ho tam nevidel, ohľadne tohto vozidla nič neregistroval.

Svedok L. Š. (príslušník OR PZ Nové Zámky) na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol stálou službou vyslaný na miesto činu, spoločne s kolegom P. sprevádzali poškodeného na lekárske ošetrovanie do nemocnice, kde sa zhodou okolností stretol s obžalovaným, došlo medzi nimi k výmene názorov, na to, či odzneli aj vyhrážky, si spomenúť nevedel.

Súd preto na návrh prokurátora podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kedy uviedol, že obžalovaný, ležiaci na posteli v nemocnici a čakajúci na výsledky RTG vyšetrenia, zaútočil na poškodeného takým spôsobom, že po ňom hodil svoj mobilný telefón, potom sa postavil z postele, s kolegom na neho skríkli, aby si ľahol naspäť, aby zabránili fyzickému útoku, pričom obžalovaný neprestával, naďalej vulgárne nadával poškodenému a vyhrážal sa mu slovami „zabijem ťa, ty sa odsťahuješ z tohto mesta, ty v tomto meste nemáš šancu, ty si tu už skončil“, pričom vyzeral ako zmyslov zbavený. Poškodený najskôr tiež nadával, ale potom už bol ticho a na obžalovaného vôbec nereagoval.

Svedok sa k prečítanej výpovedi vyjadril tak, že pokiaľ v prípravnom konaní takýmto spôsobom vypovedal, vypovedal pravdu a tento svojej výpovede sa pridrižiava.

Svedok P. P. (príslušník OR PZ Nové Zámky) pred súdom vypovedal, že spoločne s kolegom Š. boli vyslaný operačným dôstojníkom k podniku Hollywood, kde malo dôjsť k streľbe, s pánom M. sa robili úkony, pán B. a druhá osoba, ktorá mala byť postrelená sa už na mieste nenachádzali. Pána M. sprevádzali na ošetrovanie na nemocnicu, pri vyšetrení RTG sa tento stretol s pánom B., ktorý tam ležal na mobilnom lôžku, keď zbadal pána M., začal mu nadávať, vykrikoval, že skončil v tomto meste, má sa pobaliť & odísť z mesta preč, chcel sa pritom postaviť, ale pre zranenie sa mu to nepodarilo a hodil po pánovi M.Š. svoj mobilný telefón. Svedok na otázku, či počul zo strany obžalovaného aj nejaké vyhrážky, odpovedal, že s odstupom času si na iné, než uviedol nepamätá a nepamätá si, že by mu niečo iné spomínal kolega Š. po incidente.

Svedkyňa L. X. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si na väčšinu udalostí nespomína, pretože bola pod vplyvom alkoholu, vie, že medzi obžalovaným a poškodeným malo dôjsť k nejakému nedorozumeniu s tým, že tam mal byť aj niekto tretí, avšak konkrétnosti nevedela uviesť, iba počula streľbu.

Svedkyňa Y. Z. vypovedala, že s kamarátkami stála pred podnikom, čakali na taxík, keď začula zvuk podobný petarde alebo ohňostroju, potom sa dozvedela, že išlo o streľbu a videla obžalovaného ležať na zemi. Tiež vypovedala, že poškodeného viedla prichádzať do podniku, keď vonku čakala na taxík, upozornili ju naňho kamarátky.

Svedkyňa E. M. vypovedala, že viedla poškodeného prichádzať do podniku, vyzeralo to, ako by išiel za obžalovaným, začali medzi sebou niečo riešiť ale potom už tomu vôbec nevenovala pozornosť. Potom začula zvuky ako výstrel, ale nič konkrétne nevidela.

Svedkyňa L. F. uviedla, že s kamarátkami stála vonku pred podnikom, čakali na taxík, keď z podniku vybehli obžalovaný a poškodený, sácali sa a niečo po sebe vykrikovali, stáli obďaleč a nechceli sa do toho starať, potom začula výstrely. Uviedla, že na parkovisku videla vozidlo poškodeného, hádka medzi ním a obžalovaným prebiehala približne v tomto mieste, ale to, či sa niečo dialo aj s vozidlom si nepamätá, v meste od ľudí potom počula, že obžalovaný mal poškodiť auto poškodeného.

Aj svedkyňa Y. B. vypovedala, že obžalovaný a poškodený sa sácali pred podnikom, či na seba niečo aj vykrikovali, sa nepamätá, nevenovala im stále pozornosť, potom počula výstrely a videla padnúť obžalovaného na zem.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že na osobnom motorovom vozidle Hummer EČ: O. XXX Y. boli zistené poškodenia, a to poškodenie prednej kapoty, poškodenie - prasklina čelného skla a poškodenie strešnej časti vozidla.

Z výsledku toxikologického vyšetrenia obžalovaného z 29.11.2009 vyplýva, že vo vzorke biologického materiálu, odobratého obžalovanému, bola pozitívne preukázaná prítomnosť kokaínu a THC- Marihuany.

Z lekárskej správy z vyšetrenia poškodeného U. M. na Chirurgickej ambulancii CPPO FNŠP Nové Zámky vyplýva, že u poškodeného bolo zistené pohmoždenie a odreniny na tvári, na pravom lakti a predlaktí a na prstoch pravej ruky.

Z listinných dôkazov, predložených poisťovňou Kooperativa poisťovňa, a.s. Bratislava, súd zistil, že v súvislosti s poškodením vozidla zn. Hummer EČ: O. XXX Y. bola vystavená faktúra č. 100006 z 25.01.2010 za opravu vozidla na sumu 3.080,35 Eur dodávateľom opravných prác - spoločnosťou NZ-AUTOMOTIVE s.r.o. Nové Zámky, z ktorej sumy bola odpočítaná spoluúčasť vo výške 165,97 Eur a poskytnuté poistné plnenie vo výške 2.914,38 Eur.

Vykonaným dokazovaním, hodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že obžalovaný U. B. sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. V tomto smere súd poukazuje predovšetkým na usvedčujúcu výpoveď poškodeného U. M., ktorý vo všetkých významných detailoch vypovedal na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní a ktorého výpoveď zodpovedá aj ostatným výpovediam svedkov v prípravnom konaní, a to nielen svedkyne - jeho priateľky M. V. a svedka L. Š., ktorí verziu poškodeného v nimi vnímanej časti konfliktu jednoznačne potvrdili, ale aj ostatných svedkov, a to z časti aj tých, ktorí sú priateľmi alebo známymi obžalovaného alebo odsúdeného E. X. napriek tomu, že títo popierali útok obžalovaného na poškodeného a jeho vozidlo, resp. tvrdili, že taký útok, ako popisuje poškodený, nevideli, ktoré tvrdenia v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi pre súd vyzneli nevierohodne v snahe vyvinieť obžalovaného z trestnej zodpovednosti, resp. tomuto v prebiehajúcom trestnom konaní nepríťažlivo. Súd tak ako nevierohodnú vyhodnotil výpoveď svedka U. P., ktorý tvrdil, že obžalovaný a poškodený sa vo dverách podniku ani nehádali, hádali sa iba vonku, pričom k fyzickému stretu medzi nimi vôbec nedošlo. Výpoveď tohto svedka je tak v rozpore nielen s výpoveďou poškodeného, ale aj s výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý tvrdil, že poškodeného odstrčil už od dverí a tiež s výpoveďou ostatných svedkov, ktorí vypovedali aj o strkaniciach. Svedok P. C. dokonca jednoznačne potvrdil, že poškodený nechcel odísť z podniku, kládol odpor, držal sa dverí a obžalovaný ho odtlačil von pred podnik. Svedok C. a rovnako aj svedok U. V. zhodne vypovedali, že do konfliktu sa fyzicky zaangažoval aj už odsúdený E. X., čo vylučuje, aby ho obžalovaný vôbec nevidel (ako sa tento bránil), korešponduje s tvrdením poškodeného a je naopak v rozpore s verziou, že medzi obžalovaným a poškodeným nemalo vôbec dôjsť k fyzickému stretu, v ktorom prípade by teda akákoľvek zaangažovanosť E. X. (v tejto veci právoplatne odsúdeného) do konfliktu bola nelogická a neopodstatnená. Výpoveď poškodeného tiež korešponduje aj so zadováženými listinnými dôkazmi - lekárskou správou o charaktere jeho zranení, zápisnicou o ohliadke miesta činu zistených poškodení vozidla a ostatnými dôkazmi. S poukazom na tieto závery súd vyhodnotil obranu obžalovaného ako nevierohodnú, tvrdenia obžalovaného ako vzájomne si odporujúce a odporujúce aj ostatným vo veci vykonaným dôkazom. Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný mnohé významné detaily konfliktu medzi ním a poškodeným aj na hlavnom pojednávaní uvádzal rozdielne, pričom mnohé z nich odporujú zásadám logického myslenia. Pokiaľ sa obžalovaný bránil tým, že poškodeného slušne vyzýval, aby opustil verejne prístupnú akciu, je nelogické, aby poškodený „kládol odpor“, držal sa dverí, obžalovaný ho musel vytláčať z priestorov diskotéky a pritom vyzývať vyzlečený z trička na vyjasnenie si vzájomných problémov. Rovnako odporuje logickému mysleniu obrana obžalovaného i v tej časti, keď popieral akékoľvek poškodenie vozidla poškodeného a tvrdil, že na vozidlo poškodeného iba močil. V zápisnici o ohliadke miesta činu je totiž poškodenie vozidla riadne i fotograficky zadokumentované a ktoré poškodenie zodpovedá výpovedi poškodeného o spôsobe jeho vzniku. Pokiaľ by mala byť pravdivá verzia obžalovaného, že vozidlo nepoškodil, nevyhnutne by to muselo s poukazom na ďalší priebeh udalostí (strelba, príchod polície, dokumentovanie miesta činu) viesť k záveru, že poškodený už pri príchode do podniku mal vozidlo uvedeným spôsobom poškodené (o čom uvažoval vo svojej výpovedi i sám obžalovaný). V takom prípade by však obžalovaný poškodenie uvedeného rozsahu musel vidieť pri tom, ako močil na predné ľavé koleso vozidla poškodeného, avšak obžalovaný tvrdil, že žiadne poškodenie vozidla nevidel. Súd tiež poukazuje na nevierohodnosť celej tejto časti výpovede obžalovaného, keď tento najskôr na hlavnom pojednávaní tvrdil, že pomočenie auta poškodeného urazilo a začal strieľať a následne v tej istej svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dôvodil, že potom, čo pomočil poškodenému auto, sa otočil od auta, pristúpil k poškodenému, išiel k nemu, aby si mohli vyjasniť problémy, on sa asi zľakol a potom zrazu vystrelil. Obžalovaný navyše na hlavnom pojednávaní sám opakovane uviedol, že poškodený mal z neho zrejme strach, zľakol sa pod., čo podľa názoru súdu vylučuje priebeh udalosti tak, ako ich opisuje obžalovaný. Pokiaľ ide vyhrážky zabitím adresované obžalovaným smerom k poškodenému, ich existenciu mal súd preukázané výpoveďou samotného poškodeného a svedkyne

V., a pokiaľ ide o vyhrážky zabitím v priestoroch nemocnice, aj výpoveďou svedka Juraja Šutku. S poukazom na uvedené závery súd obžalovaného uznal vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd na rozdiel od obžaloby, výšku škody, spôsobenú obžalovaným na vozidle, užívaným poškodeným, ustálil na sumu 3.080,35 Eur, a to vzhľadom na listinnými dôkazmi preukázanými výdavkami na uvedenie poškodeného vozidla do pôvodného stavu - dodávateľovi opravárenských prác uhradenej cene za tieto práce vo výške 3.080,35 Eur, t.j. bez odpočtu spoluúčasti v rámci poisťného plnenia, ktorá je významná jedine z hľadiska poisťovňou Kooperativa poisťovňa, a.s. Bratislava uplatneného nároku na náhradu škody.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný vo výroku rozsudku uvedeným konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, tak z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) porušil záujmy chránené Trestným zákonom, a to záujem na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania tým, že sa spoločným konaním s odsúdeným E. X. dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, záujem na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tým, že poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a záujem na ochrane jednotlivca pred nebezpečnými vyhrážkami tým, že sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil zákonné znaky uvedených prečinov aj po stránke materiálnej, pretože stupeň ich závažnosti rozhodne nie je nepatrný (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V danom prípade je stupeň závažnosti konania obžalovaného určený predovšetkým okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (spôsob verbálneho a fyzického ataku obžalovaného na poškodeného a cudzí majetok, dĺžka jeho trvania, správanie sa obžalovaného pri tomto útoku, skutočnosť, že zo strany poškodeného nebolo preukázané žiadne také konanie, ktoré by bolo spôsobilé útok obžalovaného zisteného charakteru vyvolať), ďalej mierou zavinenia obžalovaného a následkami jeho činu. Súd celé žalované konanie obžalovaného posúdil zhodne s obžalobou ako jeden skutok, pretože podľa názoru súdu zo strany obžalovaného išlo o jedno vôľou obžalovaného riadené konanie a preto súd uznal obžalovaného vinným z predmetných prečinov spáchaných v jednočinnom súbehu tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Z odpisu z registra trestov, správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený. Podľa výpisu z evidencie priestupkov sa dosiaľ dopustil výlučne priestupkov v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky. , v odpise registra trestov nemá evidované žiadne nezahľadené odsúdenie, vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/124/1994 z 19.12.1994 sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, avšak zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súd obžalovanému vzhľadom na spáchanie viacerých prečinov v jednočinnom súbehu ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona podľa zákonného ustanovenia, vzťahujúceho sa na trestný čin najprísnejšie trestný, t.j. podľa § 245 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri prevahe priťažujúcich okolností ukladal obžalovanému trest odňatia slobody za zvýšenia jej dolnej hranice o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona v sadzbe 16 mesiacov až tri roky. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere 16 mesiacov, ktorú výmeru trestu súd vzhľadom na súčasné pomery obžalovaného považuje za jeho nápravu a ochranu spoločnosti za dostatočnú. Keďže ide o trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 roky, súd majúc za splnené podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona (že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu možno dôvodne očakávať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody) výkon tohto trestu u obžalovaného podmienične odložil na skúšobnú dobu 2 roky.

Súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenej právnickej osobe Kooperativa poisťovňa, a.s. Bratislava vo výške 2.914,38 Eur v súlade s jej včas a riadne uplatneným nárokom na náhradu škody, t.j. vo výške, v ktorej poisťovňa v súvislosti s poškodením predmetného vozidla preukázateľne poskytla poistenému poistné plnenie. V prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody tiež právnická osoba - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, a to vo výške 36,14 Eur v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenému U. M.. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená právnická osoba svoj uplatnený nárok na náhradu škody podložila jedine vyčíslením vynaložených nákladov bez potvrdenia o úhrade týchto nákladov jednotlivým zdravotníckym zariadeniam, súd nepovažoval tento nárok na náhradu škody za uplatnený riadne a za stavu, že obžalovaný sa fyzického ataku na poškodeného dopustil spoločným konaním s už právoplatne odsúdeným E. X., súd túto poškodenú právnickú osobu s nárokom na náhradu škody podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).